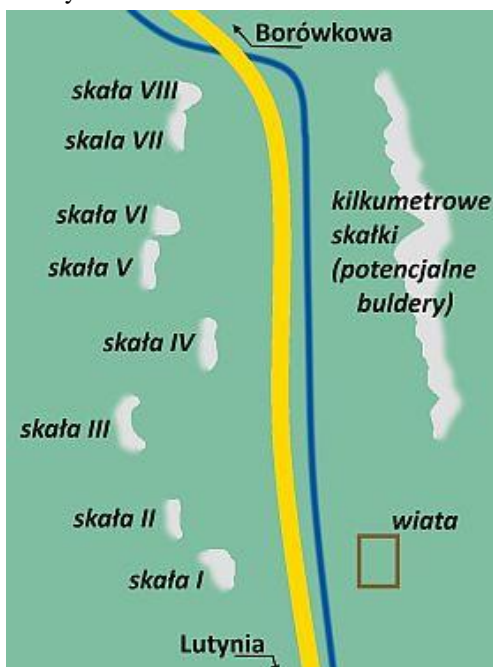

LUTYNIA TOPO

Lutynia – ogródek drytool-owy.

Dzięki pracy kilku zapaleńców, którzy poświęcają wolny czas na szcztokowanie, przycinanie, odkrzaczanie, czyszczenie, itp. powstaje ciekawy ogródek wspinaczkowy w skałkach Skalnego Wąwozu koło Lutyni.

Lutynia to niewielka, malownicza miejscowość k. Łądka Zdroju. Jadąc do Kotliny przez Javornik i Przełęcz Łądecką, zjeżdżając w dół, po przekroczeniu granicy po prawej stronie drogi, w dolinie, widzimy Lutynię. Przed tablicą informacyjną *Łądek Zdrój* skręcamy ostro w prawo i po przejechaniu ok. 2 km jesteśmy w centrum wioski przy malowniczym kościółku (msza w każdą niedzielę o 11.00) i agroturystyce „Lutynia 13” (polecam!!!, dobre warunki i atrakcyjna cena – 35zł/os.).

Po lewej stronie od agroturystyki rozpoczyna się niewielka dolina, którą biegnie szlak na jeden z wyższych szczytów Gór Żółtych – Borówkową (900 m n.p.m.). Jest to 4 km wycieczka, która może być ciekawą propozycją aktywnego wypoczynku z rodziną. Do skał (ok. 1 km od Lutyni), znajdujących

się przy szlaku, prowadzi droga o statusie drogi powiatowej :), można więc dojechać autem. Przy dużej ilości śniegu najlepiej parkować przy agroturystyce i podejść na piechotę. Przy mniejszej ilości śniegu albo przy zalodzeniu można podejść do końca

pastwisk i zostawić samochód w jednej z zatoczek. Ostatni odcinek do skał jest nieco stromy i zimą możemy mieć problem z dojechaniem do celu.

Skalny Wąwóz, wyrzeźbiony w gnejsach gierałtowskich przez wody Lutego Potoku, był przed wojną spora atrakcja turystyczna.

Najciekawsze skały znajdują się po lewej stronie od szlaku, natomiast po prawej znajduje się wiaty oraz miejsce na ognisko. Na potrzeby topo skały zostały ponumerowane kolejno od I do VIII. Pierwsze kompleksowo ubezpieczone drogi powstały na dwóch ostatnich (VII i VIII). Podczas klubowego czyszczenia skał przez członków Klubu Górskiego Doliny Białej Łądeckiej i KW Opolo, które miało miejsce w listopadzie ubiegłego roku udało się wyczyścić skałę nr V. Jest ona w tej chwili ubezpieczona.

Jeśli chodzi o samo wspinanie, to pierwsze obite drogi pojawiły się tutaj ok. dziesięciu lat temu za sprawą wspinaczy łądeckich m.in. Jacka Koziaarka, Pawła Patera, Piotra Rajskiego, choć prawdopodobnie pierwsi wspinacze trafili tutaj dużo, dużo wcześniej.

W tej chwili w Lutyni znajduje się kilka kompleksowo ubezpieczonych dróg (szczegóły niżej) wraz ze stanowiskami oraz 12 projektów. Rejon ma bardzo duży potencjał – również bulderowy.

Pamiętajmy, że skała jest nieco krucha, należy więc zakładać kask, zarówno podczas wspinaczki, jak i asekuracji!!! Zimą, coraz więcej osób wspina się z „dziabkami” bez łąży, dlatego asekurant (obowiązkowo w kasku :)) powinien zachować maksymalną czujność i nie powinien stać w linii wspinacza. Wydaje się, że asekuracja za pomocą gri gri może zwiększyć bezpieczeństwo podczas wspinania, zwłaszcza gdy musimy szybko uskoczyć w bok przed lecącą „dziabką” czy kamieniem.

Pamiętajmy również o zachowaniu ciszy, niepaleniu ognisk w skałach i uszanowaniu spokoju licznie przechodzących doliną turystów – w rejonie nie ma zakazu wspinania i niech tak pozostanie :).

Przypominamy również, że drogi, gdzie na jednym z pierwszych ringów wisi pętka z repa lub sznureczka, nie są jeszcze przeznaczone do wspinaczki, ponieważ mogą być nie do końca ubezpieczone, niebezpieczne lub są projektem i autor nie dopuścił jeszcze tej linii do wspinania.

Wszystkie ringi, stanowiska oraz klej pochodzą za środków Komisji Wspinaczki Skalnej Polskiego Związku Alpinizmu.

Arkadiusz Tabisz
www.yetiwspinanie.pl

LUTYNIA 5 SKAŁA

Skala V

1. „Super Parch” I, miejsce M5- ok. 10R + stan A. Tabisz, III 2015r.,
2. „Skalny Parch” M4, miejsce M5- ok. 10R + stan A. Tabisz, III 2015r.,
3. „Zimowy Parch” M4, miejsce M5- ok. 10R + stan A. Tabisz, III 2015r.,
4. „Pierwszy Dzień Wiosny” M5- ok. 12R + stan J. Krzemiński, A. Tabisz, 21.03.2015r.,
5. „JP II” M6+ 14R + stan A. Tabisz, 29.11.2015r.,
6. „Jack Rabbit” ok. M7- projekt stan,
7. „Golden Loch” M7-/7 14R + stan A. Tabisz, 29.11.2015r.,
8. „Lewa Baszta” projekt stan
9. „Poldek” ok. M6+/7- projekt stan
10. „Prawa Baszta” ok. M7+ projekt stan
11. „bez nazwy” ok. M4+ projekt stan
12. „bez nazwy” ok. M5 projekt stan

Skąła VI

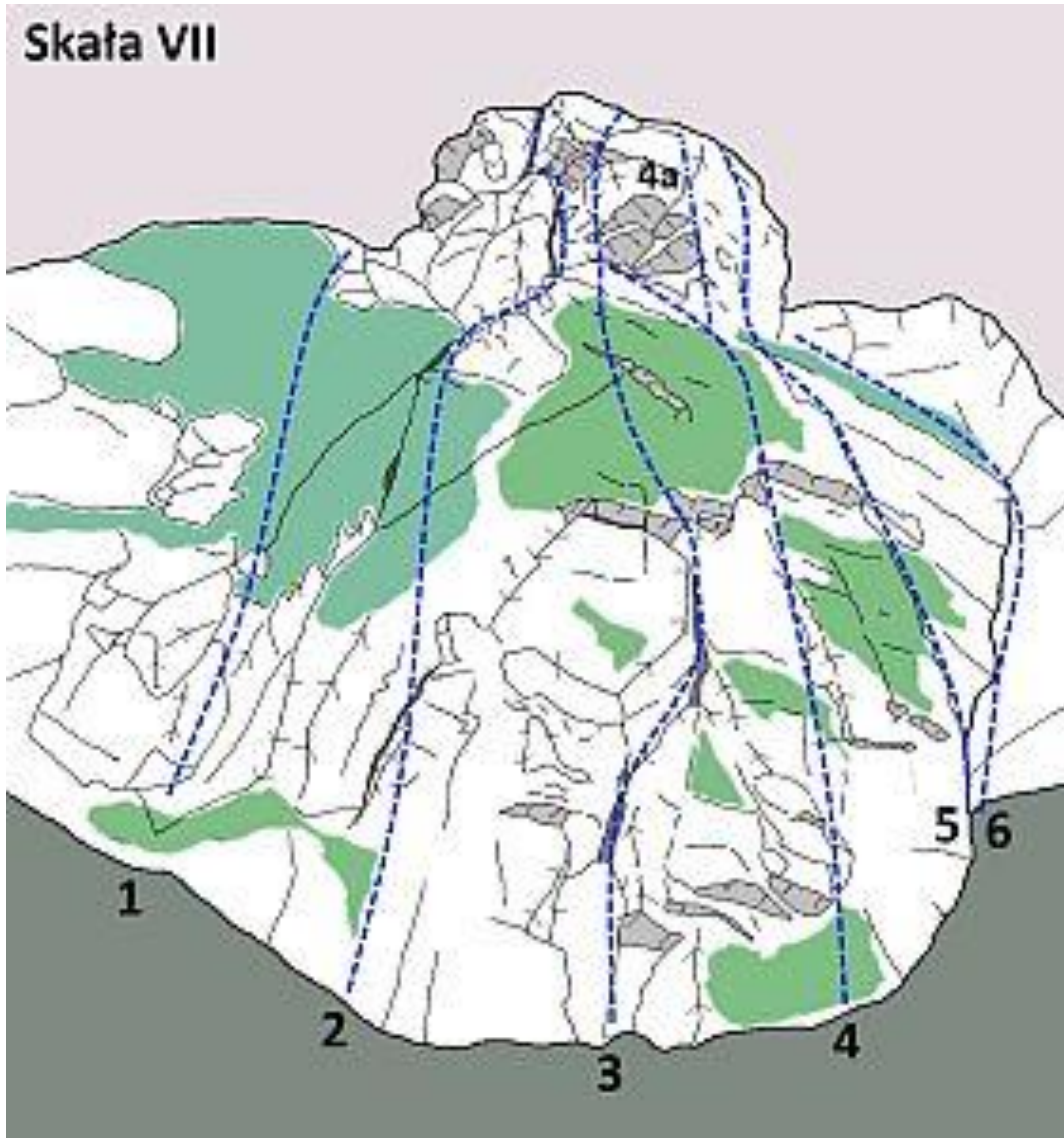
1. „Droga Rajskiego” ok. VI 3S (droga niebezpiecznie ubezpieczona),

Skąła VI – foto

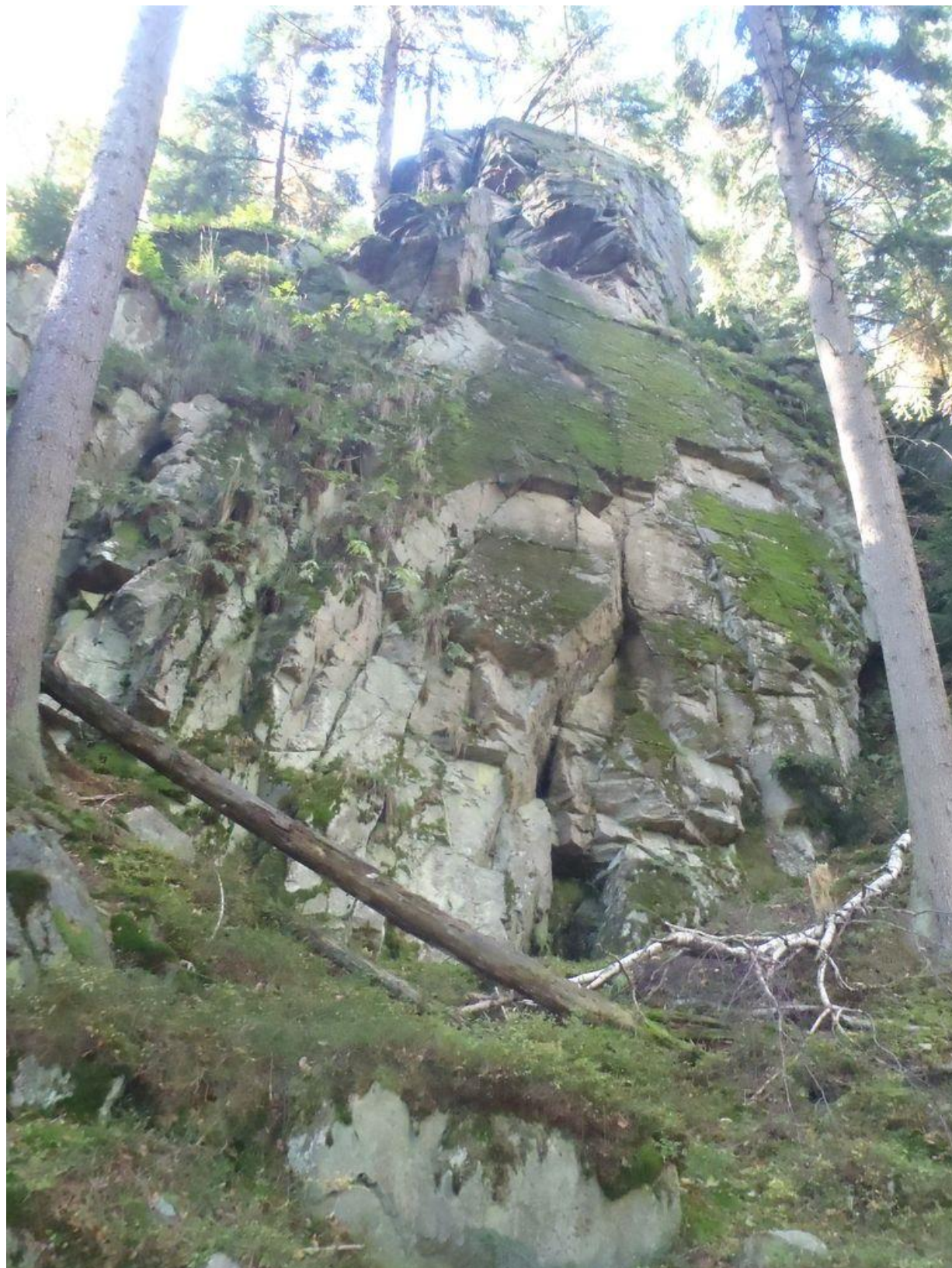

Skala VII

1. „Fantazja” ok. M4 projekt,
2. „Zniżka dla Onyszka” ok. M6+ ok.12R+stan A. Tabisz, 21 XI 2015 r.
3. „Droga Koziara” M6+/M7- 12R+stan J. Koziarek, ok.2008 ; A. Tabisz, 22 XI 2015r.
4. „Droga Pabla” M7- 12R+stan P. Pater, ok.2008 ; J. Krynicki, 19.01.2016r.
5. „Prostowanie drogi Pabla” ok.M7+; ok.12R+stan projekt,
6. „Droga Arka” ok. M7+/8- ok.12R+stan projekt,
7. „Zacięcie” III+ 6R+stan(2R) A. Tabisz, XI 2014 r.

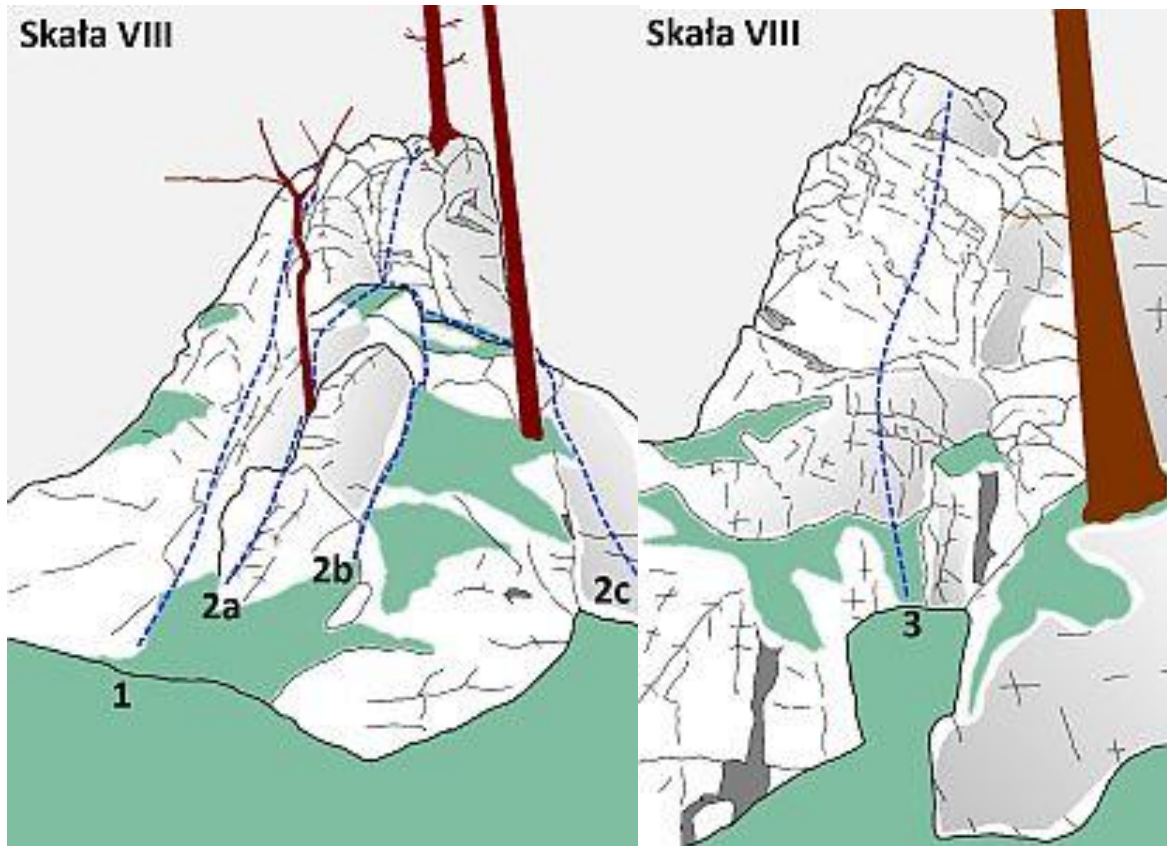

Skala VII foto.

Skala VIII

1. „Pierwsza Krew” M4 8R+stan Lutynia Team,
2. „Lutynia Team” M4+ 8R+stan Lutynia Team
(droga ma trzy warianty startu o trudnościach od lewej M5, M4+, III, droga biegnie w linii ringów, zejście w górnej części do rysy po prawej powoduje obniżenie trudności do M4)
3. „My friend Bicek” M6+/7- 8R+stan Lutynia Team.

Skale wspinaczkowe – porównanie.

Skala M	Kurtyki	Skala D	Skala tatrzańska zimowa (wyceny jeszcze do uzgodnienia)	USA	UIAA
M3+			4-		
M4-			4		
M4	IV		4+		IV
M4+			5-		
M5-		D5-	5		
M5	V	D5	5+	5.7	V-/V
M5+		D5+	6-		
M6-		D6-	6		
M6	V+/VI-	D6	6+	5.8	V+/VI-
M6+		D6+	7-		
M7-		D7-	7		
M7	VI/VI.1	D7	7+	5.9-5.10b	VI/VII-
M7+		D7+	8-		
M8-		D8-	8		
M8	VI.1+/VI.2+	D8	8+	5.10c-5.11b	VII/VIII-
M9	VI.3/VI.3+	D9		5.11c-5.12a	VIII/VIII+
M10	VI.4	D10		5.12b-5.12c	IX-
M11	VI.4+	D11		5.12d	IX
M12	VI.5/VI.5+	D12		5.13a-5.13b	X-
M13	VI.6	D13		5.13c	X
M14		D14			

Źródło: <http://drytooling.com.pl/serwis/art/artykuly/2177-skale-wspinaczkowe-zimowe-lodowe-alpejskie-letnie?showall=&start=3>